Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

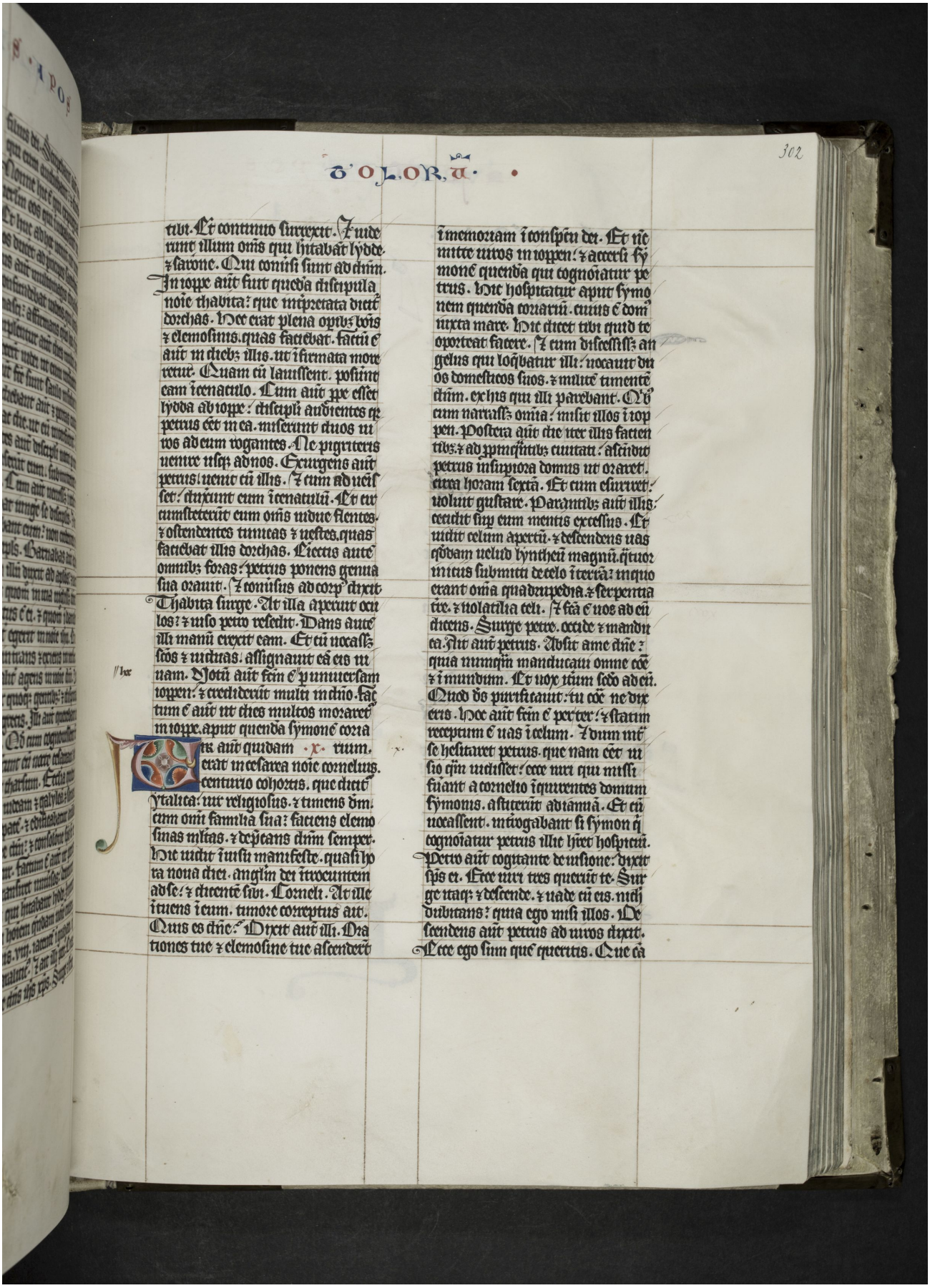

302

tui. Et continuo surrexit. Et vide
runt illum omes qui habitabāt lydde
& saronē. Qui conuersi sunt ad dñm.
In ioppe aūt fuit quedā discipula
noie thabita: que interpretata dicit
dorchas. Hec erat plena operib; bois
& elemosinis. quas faciebat. factū e
aūt in diebus illis. ut infirmata mor
reret. Quam cū lauissent. posuīt
eam in cenaculo. Cum aūt ppe esset
lydda ab ioppe: discipli audientes q
petrus eēt in ea. miserunt duos ui
ros ad eum rogantes. Ne pigriteris
uenire usq; ad nos. Exurgens aūt
petrus uenit cū illis. Et cum ad uēis
set: duxerunt eum in cenaculū. Et ste
terunt cum omes uidue flentes.
& ostendentes tunicas & uestes. quas
faciebat illis dorchas. Eiectis aūt
omnib; foras: petrus ponens genua
sua oauit. Et conuersus ad corp dixit
Thabita surge. At illa aperuit ocu
los: & uiso petro resedit. Dans aūt
illi manū exeit eam. Et cū uocassi
sōs & uiduas. assignauit eās eis ui
uam. Notū aūt fm e p uniuersam
ioppen: & credidit multi in dño. Fac
tum e aūt ut dies multos moraret
in ioppe apud quendā symonē corza
rium. Vir aūt quidam .x. tum.
erat in cesarea noie cornelius.
centurio cohortis. que dicit
italica: uir religiosus. & timens dm.
cum omi familia sua: faciens elemo
sinas multas. & deprecans dm semper.
Hic uidit in uisu manifeste. quasi ho
ra noua diei. angm dei introeuntem
ad se: & dicentē sibi. Corneli. At ille
intuens in eum. timore conceptus ait.
Quis es dñe? Dixit aūt illi. Ora
tiones tue & elemosine tue ascenderūt
in memoriam in conspectu dei. Et nū
mitte uiros in ioppen: & accersi Sy
monē quendā qui cognominatur pe
trus. Hic hospitatur apud symo
nem quendā coriarium. cuius e dom
iuxta mare. Hic dicet tibi quid te
oporteat facere. Et cum discessisset an
gelus qui loquebatur illi: uocauit du
os domesticos suos. & militē timentē
dm. ex his qui illi parebant. Qb
cum narrasset omia: misit illos in iop
pen. Postera aūt die uie illis facien
tibus & appropinquantibus ciuitati: ascen
dit petrus in superiora domus ut oraret.
circa horam sextā. Et cum esuriret:
uoluit gustare. Parantib; aūt illis:
cecidit sup eum mentis excessus. Et
uidit celum apertū. & descendens uas
quodam uelud linteū magnū. quatuor
initiis submitti de celo in terrā: in quo
erant oia quadrupedia. & serpentia
terre. & uolatilia celi. Et fta e uox ad eū
dicens. Surge petre. occide & manduca.
Ait aūt petrus. Absit dñe:
quia nunq̄m manducauī omne cōe
& immundum. Et uox rūsit sōd ad eū.
Quod dūs purificauit: tu cōe ne dixe
ris. Hoc aūt fm e per ter: & statim
receptum e uas in celum. Et dum mē
se heritaret petrus. que nam esset ui
sio ēsīn uidisset: ecce uiri qui missi
fuant a cornelio inquirentes domum
symonis. astiterūt ad ianuā. Et cū
uocassent. inuocabant si symon q
cognominatur petrus illic hospitaū.
Petro aūt cogitante de uisione: dixit
spūs ei. Ecce uiri tres querūt te. Sur
ge itaq; & descende. & uade cū eis. nichil
dubitans: quia ego misi illos. Des
cendens aūt petrus ad uiros dixit.
Ecce ego sum quē queritis. Que cā